

РЕШЕНИЕ

№ 4653

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д Л. Д

при участието на секретаря А И. И
като разгледа докладваното от Д Л. Д Административно наказателно дело № 20231110211052 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на Р. Н. Б. против Наказателно постановление № НП-74/13.07.2023 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ, с което, на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, на жалбоподателя била наложена глоба, в размер на 1600 лева, за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление, с твърдения за процесуални нарушения (без конкретизация); за недоказаност; за обективна и субективна несъставомерност.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява. Поддържа жалбата, по изложените в нея съображения.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява. Оспорва жалбата. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект. Разгледана по същество, същата е и основателна, макар и по част от изложените в нея съображения.

При дължимата служебна проверка, извършена от настоящия съдебен състав, на основание чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, настоящият съдебен състав констатира допуснатото

процесуално нарушение, което е от категорията на съществени и което не може да бъде отстранено в съдебната фаза на административнонаказателното производство.

То се изразява в неправилно определена дата на нарушението.

Съобразно цитираната в АУАН и НП разпоредба, процесната декларация е следвало да бъде подадена в едномесечен срок от изтичането на една година от деня, в който е следвало да бъде подадена декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ.

Пред скоби следва да се отбележи, че в ЗПКОНПИ не е регламентирана методика за изчисляване на срокове, поради което и по аргумент от разпоредбата на чл. 46 от Закона за нормативните актове, най-близък процесуален ред се явява този по АПК, разпоредбата на чл. 144 на който препраща към ГПК, в случая – чл. 60, ал. 1 и сл. ГПК.

С така направеното уточнение, и при съобразяване изискването на чл. 60, ал. 6 вр. ал. 3 ГПК, коректно се сочи, че срокът по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ следва да се счита за изтекъл в работен, присъствен ден - на 18.10.2021 г. (започнал да тече на 16.09.2021 г., но изтекъл на 16.10.2021 г. - събота).

С изтичането му, именно, законодателят е обвързал началото на императивните срокове по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗПКОНПИ. Едногодишният такъв, при съблюдаване правилата за изчисляване, е изтекъл на 18.10.2022 г. (работен ден - вторник), респективно – започналият да тече от следващия ден едномесечен срок е изтекъл на 18.11.2022 г. (работен ден - петък). В този смисъл и на инкриминираната от контролните органи дата – 17.11.2022 г. задължението все още е могло да бъде надлежно изпълнено и в настоящия си вид обвинителната теза касае несъставомерно от обективна страна изпълнително деяние, от една страна, а от друга – налице е и вътрешно противоречие в атакуваното наказателно постановление, доколкото веднъж се твърди, че срокът за подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ е изтекъл на 18.10.2021 г., а непосредствено след това – че едномесечният срок след изтичането на едногодишния по чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ е започнал да тече на 16.10.2022 г., т. е. налице е несъвпадение с цели два календарни дни.

По изложените съображения съдът приема, че НП е незаконосъобразно от процесуалноправна гледна точка и следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-74/13.07.2023 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ, с което, на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, на Р. Н. Б. била наложена глоба, в размер на 1600 лева, за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____